

نگاه

تولد دوباره

آلن هنسن*

ترجمه: **سهیل نوری پناه**

خُب وقتی آلمان میزبان جام جهانی باشد، انتظار دیگری باید از آن داشت. تا به امروز، مسابقاتی که به نمایش گذاشته شده‌اند، غالب آنها سطح فنی و کیفی بسیار والایی داشت. ورزشگاه‌ها و محل برگزاری مسابقات، امکانات رفاهی، کیفیت هتل ها همه و همه جزء مواردی است که جام جهانی ۲۰۰۶ را از این منظر در تاریخ انگشت‌نما می‌سازد. اکنون در مرحله تعیین کننده و فوق‌العاده حساس جام به سر می‌بریم. در برهه‌ای که بازیکنان، فوتبال را مرگ و زندگی می‌خوانند و کوچک‌ترین اشتباه از هر فوتبالیستی سبب می‌شود که آرزوها و برنامه‌های چندین ساله آن کشور همه بر باد رود، باید شرایط روحی و روانی بازیکنان را نیز در نظر گرفت. بازیکنان می‌دانند که یک غفلت و عدم دقت تنها به یک سرنوشت منجر می‌شود. و آن اینکه باید خود را برای بازگشت به وطن آماده کرد. پس با در نظر گرفتن چنین نگرشی، با تماشای تنویش و استرس آشکار برخی بازیکنان در این جام نباید شگفت زده شویم. هنوز معتمدقم فوق‌ستاره‌ها و آن اسلحه‌های پرتوان تمام توانایی‌های خود را بروز نداده‌اند. و چنین ستاره‌هایی معمولاً، هنگامی خود را در تب و تاب بیشتر قرار می‌دهند که تیمشان به مراحل فوق‌العاده حساس حذفی رسیده باشد.

اکثر مردن دنیا، به تیم‌های کوچک و کم‌ادعا علاقه دارند و دوست دارند چنین تیم‌هایی برای کشورهای پرمدعای دیگر، آتیهایی که خود را مالک فوتبال می‌دانند، دردسر ایجاد کنند. خلق شگفتی همه ما را شگفت زده کرده، و به هیجانی غیرقابل وصف سوق می‌دهد. اما نکته اینجاست که اگر چنین تیم‌هایی با کنار زدن بزرگان و مدعیان قهرمانی، تا مراحل بالاتر حذفی صعود کنند دیگر نمی‌توانیم شاهد هنرنمایی ستاره‌ها و فوق‌ستاره‌های تیم‌های بزرگ باشیم. با آنکه خیلی از نمایش آرژانتین در برابر مکزیک خرسند نشدم، اما اعتقاد دارم آنها شانس نخست کسب عنوان قهرمانی هستند. نمایش آنها در برابر صربستان و مونته‌نگرو در مرحله گروهی مسابقات همه از جمله من را تحت تأثیر قرار داد. نمایشی که سبب شد دو عملکرد متوسط این کشور برابر هلند و ساحل عاج زر سایه قرار گیرد. فوتبالی که آرژانتین ارائه می‌دهد، ناخودآگاه همه ما را به سمت و سوی آنها جذب می‌کند، حتی اگر این تیم در آخرین بازی‌اش در برابر مکزیک که البته با پیروزی توأم شد، نتواند آن توقعات بسیار زیاد کشورش و نیز هوادارانش را در تمام نقاط دنیا برآورده سازد. آرژانتین در مرحله گروهی نمایشش، خصوصاً در برابر صرب‌ها، سبب شد که این تیم در برابر هر حریفی که قرار می‌گیرد با

یک پیش‌زمینه روحی بسیار برتر وارد میدان شود. و در فوتبالی که عوامل روحی و روانی نقشی بسیار تعیین‌کننده و سرنوشت‌ساز دارند، این یک امتیاز مثبت و با ارزش تلقی خواهد شد. از برزیل هنوز یک نمایش مقتدرانه ندیده‌ام. حتی اگر آنها ژاپن را در آخرین مسابقه‌شان ۴ بر یک متلاشی کرده باشند. رونالدو در برابر ژاپن دو گل به ثمر رساند تا نام خود را در تاریخ فوتبال در کنار گرم مولر جای دهد. اما با تمام احترامی که برای رونالدو قائلم، اعتقاد دارم، حضور او در ترکیب ثابت تیم ملی برزیل منفعت خاصی برای کارلوس آلبرتو پیرا نخواهد داشت. او از آن شور و انگیزه و سبکبالی جوانی فاصله‌ای آشکار گرفته، و دیگر نمی‌تواند لحظاتی را در زمین خلق کند که در زمان جوانی‌اش انجام می‌داد. بله قبول دارم که او در تاریخ فوتبال، مردی است که نامش جاودانه خواهد شد. به خاطر تمامی دستاوردها و موفقیت‌هایش. . . و نیز استعداد یگانه‌اش در زمین و تسلطش بر توپ. . . اما اگر قرار است با گذشته فوتبالیست‌ها زندگی کرد، خُب آن گاه پله نیز می‌توانست در کنار رونالدو در تیم ملی بازی کند.

استرالیا یکی از بهترین‌های جام بوده است. تیمی که نشان داده از منظر روحی در چه سطح فوق‌العاده بالا و چشمگیر قرار دارد. در برابر ژاپن و کرواسی این تیم تا آستانه ناکامی نیز پیش رفت، و در حالی که در دقیق پایانی بازی با گل هری کیول توانست از باقی ماندن خود در جام اطمینان پیدا کند. آنها از موقعیت‌ها و شرایط سخت و دشوار به راحتی عبور می‌کنند و این یک امتیاز ویژه برای این تیم است. گاس هیدینک نشان داده که از چه توانایی و درک بی‌نظیری فوتبالی بهره‌می‌برد. به هر حال در این مرحله، تمام تیم‌های بزرگ جام را در قبال فاصله زمانی کم خواهی دید. برزیل، آرژانتین، آلمان، ایتالیا، هلند و . . . و تنها بازی سوئیس و اوکراین خواهد بود که یکی از تیم‌های نسبتاً کوچک و کم‌اعتبارتر در مقایسه با مدعیان قهرمانی را به مرحله یک‌چهارم نهایی می‌برد. در این مرحله بیشتر باید در انتظار اشتباه بازیکنان بود. خطاهایی که در صورت سر زدن از آنها، به قیمت ناکامی کشورشان تمام خواهد شد.

***مدافع اسبق لیورپول و مفسر بی‌بی سی**

مهمترین مسئله برای ایتالیایی‌ها در این روزهای اخیر درک مسائل تاکتیکی تیمی است که امشب مقابل گرگ نیکمت قرار می‌گیرد و باید کیفیتی بالا را از خود نشان دهد. اگر بازی کامپیوتری بود هیچ کس تیم ایتالیای دفاعی را انتخاب نمی‌کرد چرا که در آن ترکیب هم قدرت برتر ایتالیایی‌ها به خط حمله آنها برمی‌گردد اما برای لیبی حتی این نشانه‌ها و شناسنامه فوتبال چندان مهم نیست. آنها کمربندهایشان را سفت بسته‌اند و بدون کمترین اشتباهی می‌خواهند پیش بروند. هر چند همه به دنبال فوتبال مدرن و هجومی هستند اما تمرینات ایتالیا تا قبل از بازی چیزی برای این عطش و هجوم نشان نمی‌داد. واقعیت این است ایتالیا بار دیگر به سنت دیرینه فوتبال خودش برمی‌گردد و ترجیح می‌دهد برای خودش بازی کند. فوتبالی که آنها در برابر غنا به نمایش گذاشتند با دو مهاجم (تونوی و جیلاردینو) و یک مرد خلاق- توتی- پشت سر آنها برای همه دلپذیر بود. از آن ماجرا نزدیک به دو هفته می‌گذرد و حالا روش و کیفیتی دیگر را از این تیم می‌بینیم که فقط برای برنده شدن و صعود حرکت می‌کند و حتی اگر ترجیح

می‌گوید: «شنیدید؟ پس کمی فکر کنید و بگذارید که بدون استرس تمرین کند. تا شروع بازی وقت داریم که فکر کنیم. «ما توتی» مسئله این است. ایتالیا باید یک گل هم می‌توان به خواسته خود رسید و خوشحال بود. به همین دلیل همه از امشب ایتالیا را به گونه‌ای دیگر نگاه می‌کنند و کمتر کسی دوست دارد که باردیگر رد پای «کانتاچو» را در جام ببیند. فابیو کاناوارو مشاور لیبی و کاپیتان این تیم می‌گوید: «گاهی اوقات هم به دفاع به سبک قدیمی احتیاج داریم تا دیگران برایمان داستان نسازند. «با همین دیدگاه و این مشورت ما لیبی تصمیم می‌گیرد که ترکیب تیمش را عوض کند و حتی کامورازی را به جای توتی به میدان بفرستد درحالی که این تعویض فقط نشانه‌ای احتیاط را در آنها نشان می‌دهد. آنها چهار سال پیش را فراموش نمی‌کنند که به‌دست این مربی هلندی از جام بیرون افتادند و بار دیگر سرنوشت زندگی‌شان را همین مربی تعیین می‌کند. لیبی بارها گفته است که می‌خواهد خودش سرنوشت تیمش را در دست داشته باشد اما بعد از خیز بلند استرالیا دیگر همه چیز به طور اختیاری دست یک نفر نیست و باید با احتیاط قدم برداشت. لیبی در بدترین شرایط قرار گرفته است: اینکه سرنوشت دوره مربیگری خود را در خطر می‌بیند و از طرف دیگر فشار بی‌حد و حصر رسانه‌ها او را محاصره کرده و از او جواب دقیقی برای یک تیم زیبا و هجومی می‌خواهند. اما بازی در برابر کروکودیل‌های هیدینک چندان آسان نیست و نمی‌توان فقط به بازی خوب توجه کرد اما طرفداران می‌خواهند که این تیم خوب باشد. و وقتی که مجبور است باید به این خواسته تن بدهد. تا امروز لیبی و تیمش از تیم خواسته قرار کرده‌اند. از بازی با آمریکا و بعد هم مقابله با ندود چیزی به‌نام فوتبال زیبا بیرون نیامده است و فقط ۴ امتیاز و صعود دریافت شده است. همین تفاوت نگرش‌ها به فوتبال آن هم در جام جهانی که آلمان و آرژانتین کیفیت متفاوتی را نشان دادند و زیبا بازی کردند باعث می‌شود که لیبی به دنبال قربانی بگردد. او نمی‌خواهد خودش قربانی این بازی شود. در این احتیاط قربانی اول چه کسی می‌تواند باشد؟ توتی نفر اول و بعد هم اینتزگی. لیبی هر بخشی در مورد پیو را که در بازی با چک هم گل زد رد می‌کند و با قاطعیت می‌گوید: «او برای ما بازی می‌کند و گل می‌زند. به توانایی او اطمینان داریم و در لحظه مناسب از آن استفاده می‌کنیم.» بدین صورت او اینتزگی را از مجادله اولیه بیرون می‌آورد. مهاجم میلان هم بعد از بازی گفته بود: «از مربی تشکر می‌کنم که به من اعتماد کرد و مرا بازی داد.» و لیبی به خبرنگاران

می‌گوید: «برای این بازی تمرکز کرده‌ایم و جدیت خودمان را در تمرینات و زندگی چندروزه‌مان نشان داده‌ایم. استرالیا همه را متعجب کرده است. آنها خوب بازی می‌کنند. اما ما نمی‌خواهیم این تعجب را بیشتر کنیم یا اینکه خودمان تحت تأثیر آن باشیم. در چند روز اخیر در مورد آنها اطلاعات جدیدتری گرفته‌ایم و بازی آنها را تحلیل کرده‌ام و مطمئن هستم که بازی زیبایی خواهیم داشت.» و در مورد توتی می‌گوید: «هنوز زود است که در مورد توانایی‌های او حرف بزنیم. به او فرصت داده‌ایم و باز هم این کار را تکرار می‌کنیم. فردا شب همه خواهیم دید که او چه نقشی در تیم خواهد داشت. ما برای بردن و صعود به همه بازیکنانمان احتیاج داریم.» عده‌ای می‌گویند که شاید در این بازی توتی خیلی زود جایش را از دست بدهد و دیگر به میدان نرود. ایتالیا ضرورتی نمی‌بیند که برای توتی خود را به خطر

بازگشت پودی

لوکاس پودولسکی را باید خوش‌بخت‌ترین آلمانی دنیا بنامیم. این جوان زاده کلن در حالی که به علت عدم توفیق در بازکردن دروازه حریفان و ارائه نمایشی چشمگیر، زیر فشار طاقت‌فرسای مطبوعات و رسانه‌های آلمان قرار داشت با به ثمر رساندن دو گل حیاتی در نخستین دقیق مسابقه برابر سوئد، بدل به قهرمان کشورش شد. هر چند بی‌انصافی است که از بازی حیرت‌انگیز و موثر میروسلا کلوزه زوج نامدارش در خط حمله ژرمن‌ها غافل شویم. کلوزه در هر دو گل پودولسکی نقشی بسیار چشمگیر و پررنگ داشت. پودولسکی پس از ارائه چنین نمایشی می‌گوید: «می‌دانستم مسابقه سخت و

ورزشی

تیم بزرگ هیدینک در پی شگفتی سازی

رد پای کاتناچو در تیم لیبی

محسن ابراهیمی

پیندازد و به فکر بازی او باشد و سیمونه پروتا می‌گوید: «بازی بدون توتی واقعاً سخت و حیف است. ما همه دوست او هستیم و از او حمایت می‌کنیم. مطمئناً فرانچسکو می‌تواند سرنوشت بازی را در دست بگیرد فقط احتیاج دارد تا به فرم ایده‌آل قبلی برسد.» خیلی‌ها توتی را با باجو مقایسه می‌کنند. باجو بعد از تعویض در بازی با نروژ از نظر روانی دچار مشکل شد اما وقتی از روی نیمکت به میدان رفت و مقابل نیجریه گل زد همه مشکلات حل شد. توتی هم شاید با همین سیستم به جایگاه اصلی خود برگردد با این تفاوت که توتی از نظر چه‌بد، در این میان همه دوست دارند از توتی حرف بزنند و او را در این سرنوشت دخیل بدانند. حالا همه می‌خواهند بدانند اگر توتی امروز بازی کند در چه پستی قرار می‌گیرد: پشت سر یک مهاجم یا حمایت‌کننده دو مهاجم تیم خواهد بود. این تاکتیک‌ها متفاوت هستند و زندگی شرطی توتی را رقم می‌زند. طی ۱۷۰ دقیقه گذشته توتی درخشان بازی نکرده است و نشان می‌دهد که به سطح خواسته لیبی نرسیده است. سرمربی ایتالیا می‌گوید: «برای این بازی تمرکز کرده‌ایم و جدیت خودمان را در تمرینات و زندگی چندروزه‌مان نشان داده‌ایم. استرالیا همه را متعجب کرده است. آنها خوب بازی می‌کنند. اما ما نمی‌خواهیم این تعجب را بیشتر کنیم یا اینکه خودمان تحت تأثیر آن باشیم. در چند روز اخیر در مورد آنها اطلاعات جدیدتری گرفته‌ایم و بازی آنها را تحلیل کرده‌ام و مطمئن هستم که بازی زیبایی خواهیم داشت.» و در مورد توتی می‌گوید: «هنوز زود است که در مورد توانایی‌های او حرف بزنیم. به او فرصت داده‌ایم و باز هم این کار را تکرار می‌کنیم. فردا شب همه خواهیم دید که او چه نقشی در تیم خواهد داشت. ما برای بردن و صعود به همه بازیکنانمان احتیاج داریم.» عده‌ای می‌گویند که شاید در این بازی توتی خیلی زود جایش را از دست بدهد و دیگر به میدان نرود. ایتالیا ضرورتی نمی‌بیند که برای توتی خود را به خطر

■

این را نوشته‌اند. عبارت «ما به خدا ایمان داریم» که روی دلار دیده می‌شود به عبارت «ما به گاس ایمان داریم» روی پیراهن استرالیا تغییر کرده است. از ایده‌ای که آنها تقلید کرده‌اند. برای دیوانه‌ها و عاشقان فوتبال در استرالیا «گاس هیدینک» یعنی همه چیز. گنج همیشه گنج است و فقط این آدم‌ها هستند که گنجینه خود را انتخاب می‌کنند و آن را دوست دارند. چه کوچک، چه بزرگ.

پل، برگشت می‌خورد

این روزها مطبوعات انگلستان، سوژه جدیدی پیدا کرده‌اند و چنین سوژه‌ای طبعاً خوراک روزنامه‌های عامه‌پسندی چون سان، دیلی میورو، دیلی استار و . . . خواهد بود. ماجرای اشتباه مضحک و یک رسوایی داوری از مردی چون «پل»، با آن همه اعتبار- و سابقه در قضاوت‌های ملی، چهره این داور- را که همه او را موثرترین جانشین برای جف ویتر می‌دانستند- مخدوش کرده است. او در حالی که کارت زرد دوم را به یوسپ سیمونچ نشان داد ولی فراموش کرد که او را از زمین مسابقه اخراج کند. سیمونچ در واپسین دقیق مسابقه کارت زرد سومش را دریافت کرد تا گراهام پل تازه به فکر اخراج سیمونچ بیفتد. او و بقیه داوران فیفا در جام جهانی باید تا ۲۸ ژوئن در انتظار باشند تا ببینند که آیا می‌توانند باز هم در جام جهانی برای قضاوت بمانند و یا اینکه باید به کشورشان پرواز کنند. با اینکه بسیاری از مقامات کمیته داوری حمایت‌های تلویحی از او به عمل آورده‌اند ولی احتمال اینکه پل در ادامه بازی‌ها قضاوت کند بسیار ضعیف است. اما در این میان، انخل ماریا ویار رئیس کمیته داوران فیفا در بیانیه‌ای که قصد اعاده حیثیت پل در آن موج می‌زد می‌آورد: «همه می‌دانیم که گراهام پل از چه اعتبار و احترام والایی در نزد ما و نزد تمامی اهالی فوتبال برخوردار است. او مردی است ویژه و داورى. . . او لبالب از تجربه است و در شرایط سخت، به لطف درایت و تدبیر استثنایی‌اش قادر است، اوضاع را در اختیار خود درآورد.»در ادامه این بیانیه آمده است: «پل در دقیقه ۶۱ مسابقه استرالیا با کرواسی به یوسپ سیمونچ مدافع شماره ۳ کروات‌ها کارت زرد نخست را نشان داد. درست یک

سال سوم ■ شماره ۷۹۳ *شوق*

بازی‌های امروز

ایتالیا- استرالیا

– ایتالیایی‌ها طولانی‌ترین دوره بی‌شکستی خود را از سال ۱۹۳۹ تجربه می‌کنند. آخرین شکست ایتالیا در اکتبر سال ۲۰۰۴ و در مرحله مقدماتی جام‌جهانی مقابل اسلونیوی بود. پس از آن بازی ایتالیایی‌ها در ۲۲ بازی بدون شکست مانده‌اند.

– ایتالیا به همراه انگلیس تنها کشورای اروپایی هستند که بیش از آنکه قهرمان جام ملت‌های اروپا شوند فاتح جام جهانی شده‌اند. ایتالیا در سال‌های ۱۹۳۴، ۱۹۳۸ و ۱۹۸۲ سه بار قهرمان جام جهانی شده اما تنها یک بار در سال ۱۹۶۸ جام ملت‌های اروپا را فتح کرده‌است. انگلیس نیز با اینکه تاکنون قهرمان جام ملت‌های اروپا نشده اما یک بار در سال ۱۹۶۶ و به عنوان میزبان قهرمان جام جهانی شده‌است.

– در تاریخ جام جهانی تنها چهار تیم آرژانتین، برزیل، فرانسه و کره جنوبی موفق به شکست ایتالیا در مراحل حذفی جام جهانی شده‌اند. آخرین باری که ایتالیا در وقت قانونی یک بازی حذفی در جام جهانی شکست خورد به جام جهانی ۱۹۸۶ و شکست دو بر صفر این تیم مقابل فرانسه بازمی‌گردد. در سال ۹۰ ایتالیا در مرحله نیمه نهایی و در ضربات پنالتی مغلوب آرژانتین شد. چهار سال بعد این تیم باز هم در ضربات پنالتی و این بار در فینال به برزیل باخت. در جام ۹۸ نیز فرانسه موفق شد در مرحله یک‌چهارم نهایی و در ضربات پنالتی ایتالیا را حذف کند. اما در جام جهانی ۲۰۰۲ کره جنوبی یکی از دو میزبان مشترک بازی‌ها با استفاده از قانون گل طلایی، ایتالیا را در مرحله یک‌هشتم نهایی مغلوب کرد.

– استرالیا در تنها حضور قبلی خود در جام جهانی با قرار گرفتن در رده آخر گروه خود از صعود به مرحله یک‌هشتم نهایی بازماند.

– در تاریخ جام جهانی هیچ تیمی موفق نشده بود طی هفت دقیقه پایانی بازی سه گل به ثمر برساند اما استرالایی‌ها در بازی مقابل ژاپن این رکورد را به نام خود ثبت کردند.

– گاس هیدینک مربی هلندی استرالیا تاکنون ۱۷ بار در جام جهانی روی نیمکت تیم‌های مختلف نشسته و تنها چهار شکست را پذیرا شده است. هیدینک چهار سال پیش در جام جهانی ۲۰۰۲ مربیگری کره جنوبی را عهده‌دار بود و موفق شد ایتالیا را در مرحله یک‌هشتم نهایی شکست دهد. دانیله دروسی هافبک ایتالیا که در بازی مقابل آمریکا از زمین اخراج شد در بازی امروز دومین جلسه محرومیت خود را سپری می‌کند. در روسی در صورت صعود به مرحله یک‌چهارم و نیمه نهایی در این دو بازی نیز غایب خواهد بود.

– فرانچسکو توتی در دوره حضور خود در جام جهانی چهار کارت زرد دریافت کرده است و در صورتی که یک کارت زرد دیگر نیز بگیرد به جمع رکوردداران دریافت کارت زرد در تاریخ جام جهانی خواهد پیوست. لوئار ماتئوس (آلمان) ای پوپ (آمریکا)، کافو (برزیل) و داریوشمیچ (کرواسی) با دریافت پنج کارت زرد رکورددار هستند. – اخراج دانیله دروسی مقابل آمریکا ششمین کارت قرمزى بود که یک بازیکن ایتالیایی در جام جهانی دریافت کرده است. آرژانتین و برزیل با دریافت ۹ کارت قرمز رکورددار هستند.

– آلساندرو نستا مدافع ایتالیا به دلیل مصدومیت در بازی مقابل چک در بازی امروز حضور نخواهد داشت. – بوت آرمتون در بازی برابر کرواسی از زمین اخراج شد و در بازی مقابل ایتالیا غایب خواهد بود.

■**ترکیب احتمالی ایتالیا**

۱ – جان لوتیجی بوفون، ۱۹ – جان لوکا زامبروتا ۲۳ – مارکو ماتراتزی ۵– فابیو کاناوارو ۳– فابیو گروسو ۲۰ – سیمونه پروتا ۲۱ – آندرو پیرلو ۸– گارو گتوزو ۱۶– مانورو کالموزارى ۱۰– فرانچسکو توتی ۱۱– آلبرتو جیلاردینو

■**ترکیب احتمالی استرالیا**

۱– مارک شوارتز ۲۲– مارکو برشانو ۲– لوکاس نیل ۳– کریگ مور ۱۴– اسکات فریلفیلد ۱۳– ونیچه گلا-جیسون کولر ۱۵– تیم کاهیل ۲۱– مایکل استرجوفسکی ۱۰– هری کیول ۹– مارک ویدوکا

داور: لوئیس مدینا کانتالخو (اسپانیا)

سوئیس- اوکراین

– سوئیس هشتمین حضور خود در جام جهانی را تجربه می‌کند. این تیم در جام‌های ۱۹۳۴، ۱۹۳۸ و ۱۹۵۴ موفق به صعود به مرحله یک‌چهارم نهایی شد. سوئیس در جام جهانی ۹۴ و در آخرین حضور خود در جام جهانی در مرحله یک‌هشتم نهایی توسط اسپانیا حذف شد.

– سوئیس در سال ۲۰۰۶ هفت بازی انجام داده است و در این هفت بازی بدون شکست مانده است. این تیم در سه بازی مرحله گروهی دروازه خود را بسته نگه داشت. به این ترتیب سوئیس به جمع ۱۵ تیمی پیوست که موفق شده‌اند در مرحله گروهی جام جهانی دروازه خود را بسته نگه دارند. آخرین تیمی که به این رکورد دست یافت آرژانتین در جام ۹۸ بود.

– اوکراین در سال ۲۰۰۶ هشت بازی انجام داد و در هفت بازی هیچ گلی دریافت نکرد. اوکراین در این هشت بازی پانزده بار دروازه حریفان را باز کرد و چهار بار نیز دروازه خود را گشوده دید. هر چهار گل نیز در بازی اسپانیا مقابل اوکراین به ثمر رسید.

– یوهان فوگل هافبک سوئیس با انجام ۸۸ بازی ملی باتجربه‌ترین بازیکن فعلی سوئیس است. الکساندر فرای نیز بازن ۲۷ گل بهترین گلزن سوئیس است. مکس ایگلن و گویلاو توریکباماز با ۲۳ گل زده بهترین گلزن تاریخ فوتبال سوئیس هستند.

– آندری شوچکو در ۶۷ بازی ملی خود ۳۱ گل به ثمر رسانده و بهترین گلزن تاریخ فوتبال اوکراین است.

■**ترکیب احتمالی سوئیس**

۱– پاسکال زوبیربولر ۳– لودویک مانین ۲ – یوهان جورو ۲۰– پاتریک مولر ۲۳– فیلیپ دگن ۸– رافائل ویکي ۶– یوهان فوگل ۷– ریکاردو کاباناس ۲۲– هاکان پاکین ۱۶– ترانکولو بارانه‌تا ۸– الکساندر فرای

■**ترکیب احتمالی اوکراین**

۱– الکساندر شوکوفسکی ۵– ولودیمیر یرزسکی ۱۷– ولادیسلاو واشچوک ۲– آندری نسماچن ۹– اولگ گوسف ۴– آنتولی تیموشچوک ۸– اولگ شلاف ۱۹– ماکسیم کاکاشین ۱۱ – سرهی ریروف ۷– آندری شوچکو ۱۰– آندری وروین داور: بپتو آرجوندیا (مکزیک)